

بررسی تغییرات فنل کل و فعالیت آنتی‌اکسیدانی در مراحل مختلف رسیدگی میوه تمشک (blackberry) در ژنوتیپ‌های مختلف گونه *R.Sanctus*

زهرا شمس^{*}، سعید عشقی، عنایت‌اله تفضلی، علی قرقانی

^۱ دانشجوی دکترا علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

^۲ استاد، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

^۳ دانشیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

نویسنده مسئول: zahrashams1987@gmail.com

چکیده

گونه‌ی *R.sanctus* از مناطق شمالی با آب‌وهوای معتدل و مرطوب تا جنوب با آب‌وهوای گرم و نسبتاً خشک پراکنده شده‌است. از آنجاکه تمشک دارای خواص آنتی‌اکسیدانی زیاد است و یکی از مهم‌ترین منابع تأمین‌کننده آنتوسیانین به دلیل دارا بودن ترکیبات فنلی و فلاونویدی متنوع است و از طرفی دیگر نوع بافت، زمان برداشت و تغییرات آب‌وهوایی می‌تواند بر میزان و نوع ترکیبات موجود در گیاه تأثیرگذار باشد، لازم است تغییرات میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی، فنل، فلاونوید، فلاونون، آنتوسیانین را در بافت‌ها و زمان‌های مختلف رشد در گیاه و بین ژنوتیپ‌های مختلف این گیاه بررسی شود. لذا این پژوهش در دو سال پیاپی ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ در دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز انجام شد. نمونه‌های گیاهی از کلکسیون تمشک دانشکده کشاورزی از ۴ ژنوتیپ بابلسر، نمک‌آبرود، بندرگز، نهارخوران در سه فصل جون، آگوست و اکتبر از میوه برداشت شد. میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی، میزان فنول کل، فلاونوید، فلاونون و میزان کلروفیل a,b و کل و همچنین کارتنوید اندازه‌گیری شد. نتایج نشان دادند که بیشترین میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی و میزان فنل و فلاونوید و آنتوسیانین بود که در ماه آگوست در چهار ژنوتیپ بوده است و در ژنوتیپ بابلسر در مرحله رسیدگی کامل بیشترین میزان دیده شد. به‌طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی و همچنین فنل کل و سایر ترکیبات می‌تواند علاوه بر تنوع ژنتیکی، در نتیجه تنوع در شرایط زیست‌محیطی، به‌عنوان مثال، دمای روز و شب، بارش، شدت تابش در فصول و ماه‌های مختلف، طول روز، درجه حرارت، رطوبت، حاصلخیزی خاک و آبیاری می‌باشد.

کلمات کلیدی: آنتوسیانین، آنتی‌اکسیدان، فنل، ژنوتیپ، تمشک

مقدمه

Rubus، که به‌صورت تجاری به نام تمشک شناخته شده‌است، یکی از متنوع‌ترین گیاهان با حدود ۷۴۰ گونه است (Zhao, 2007). گونه‌ی *R.sanctus* شایع‌ترین گونه در ایران است (Khatamsaz, ۱۹۹۲) و به‌طور گسترده‌ای از آب‌وهوای مرطوب در شمال ایران (منطقه دریای خزر) تا آب‌وهوای سرد در غرب و حتی برخی از آب‌وهوای نیمه‌خشک و گرم در جنوب غرب کشور توزیع شده‌است (Kaume et al., 2012). از آنجایی که ممکن است کارایی ارقام تجاری و ژنوتیپ‌ها از یک منطقه به منطقه‌ی دیگر مشابه نباشد (Clark et al., 2007). بنابراین بهترین استراتژی برای پرورش و اصلاح رقمی با کیفیت بالا و سازگار برای هر منطقه، استفاده از ارقام و ژرم‌پلاسم‌های محلی می‌باشد (Clark, 2007). اندازه‌گیری خصوصیات بیوشیمیایی و به‌خصوص ترکیبات مهم گیاه از جمله فنل و فلاونوید و آنتوسیانین و در نهایت اندازه‌گیری میزان خواص آنتی‌اکسیدانی ژنوتیپ‌های مختلف (Clark and Finn, 2007) بنابراین تمشک که در ایران به‌صورت وحشی رشد می‌کند در مراحل مختلف رشد جهت شناسایی بهترین ژنوتیپ از لحاظ این فاکتورها، حائز اهمیت است.

ترکیبات فنلی موجود در غذاها و میوه‌ها در طول سال‌های اخیر به دلیل داشتن خاصیت آنتی‌اکسیدانی و ارزش غذایی بالا در ارتقاء سلامت مورد توجه بودند. بررسی‌های اخیر نشان داده است که در میان ترکیبات فعال زیستی، ترکیبات فنلی یکی از عوامل اصلی برای سلامت انسان هستند (Johansson et al., 2014). مطالعات بالینی نشان می‌دهد که مصرف آنتوسیانین و دیگر فلاونوئیدها در بسیاری از میوه‌ها و سبزیجات می‌تواند خطر ابتلا به چاقی، بیماری عروق کرونر قلب، و انواع مختلفی از سرطان را کاهش دهد (Thomasset et al., 2009). از قرن ۱۶ در اروپا، از تمشک برای درمان عفونت دهان و چشم استفاده می‌کردند (Dai et al., 2007). تمشک از لحاظ محتوای بالا در آنتوسیانین و الایژیتانین^۱ و همچنین سایر ترکیبات فنلی که سبب ظرفیت آنتی‌اکسیدانی بالا شده‌است، مورد اهمیت است (Zhao, 2007). (Zheng, 2003)، محصولات باغی انواع توت‌ها، به‌طور خاص میوه تمشک^۲ را منابع قابل توجهی از ترکیبات پلی‌فنولیک در رژیم غذایی انسان دانستند که میزان آنتوسیانین و ترکیبات فنلی و فلاونوئیدی می‌تواند تحت تأثیر رقم، ژنوتیپ، آب و هوا، تنش، مراحل رشد و سایر عوامل محیطی تغییر کند (Connor et al., 2002). با توجه به اهمیت ترکیبات آنتی‌اکسیدانی و ارزش غذایی بالای تمشک به‌عنوان یک میوه‌ریز، لازم است مطالعاتی در جهت شناسایی این ترکیبات شود. از آنجایی که این ترکیبات وابسته به ژنوتیپ و همچنین مراحل مختلف رشد و نوع بافت و شرایط آب و هوایی تغییر می‌کند لذا در این پژوهش میزان فعالیت آنتی‌اکسیدانی و میزان فنل و فلاونوئید و سایر ترکیبات فنلی مانند آنتوسیانین را در ۳ مرحله‌ی مختلف رشد در میوه‌ی ۴ ژنوتیپ از گونه‌ی Sanctus مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

آزمایشی به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در بهار و تابستان ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ در مزرعه و آزمایشگاه تحقیقاتی بخش علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز واقع در منطقه باجگاه (جدول ۱-۳) با مشخصات جغرافیایی ۲۹° ۳۸' عرض جغرافیایی شمالی و ۵۲' ۳۵° طول جغرافیایی شرقی با ارتفاع ۱۸۱۰ متر از سطح دریا، اجرا شد. صفات مورد مطالعه در این آزمایش شامل اندازه‌گیری IC₅₀، فنل کل، فلاونوئید کل، فلاونوئید فلاوون، اندازه‌گیری رنگیزه‌های کاروتنوئید و کلروفیل (a, b) و کل و نسبت کلروفیل a به b می‌باشد. به‌منظور عصاره‌گیری از نمونه‌ها جهت سنجش برخی فاکتورهای بیوشیمیایی از متانول ۷۰ درصد به نسبت ۵ (گرم نمونه خشک) به ۱ (میلی‌لیتر حلال) استفاده شد (Wojdyło et al., 2007). تعیین درصد مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد با استفاده از آزمون DPPH^۳ و روش Oke et al. (۲۰۰۰) انجام شد. و سپس جذب نمونه‌ها با استفاده از روش اسپکتروفتومتر در طول موج ۵۱۷ نانومتر قرائت شد. درصد مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد (I/I) با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$100 \times \frac{\text{عدد جذب شاهد} - \text{عدد جذب نمونه}}{\text{عدد جذب شاهد}} = \text{درصد مهارکنندگی رادیکال‌های آزاد}$$

در پایان مقدار IC₅₀ به‌دست‌آمده از عصاره‌ها با میزان آنتی‌اکسیدان سنتزی^۴ BHT^۵ به‌عنوان کنترل مثبت مقایسه گردید (Hashemi et al., 2011).

اندازه‌گیری میزان فنل کل با استفاده از معرف فولین^۶ انجام شد (Wojdyło et al., 2007). سپس جذب نمونه‌ها با استفاده از روش اسپکتروفتومتر در طول موج ۷۶۵ nm قرائت شد.

اندازه‌گیری میزان فلاونوئید کل به روش Menichini et al. (۲۰۰۹) انجام شد. در نهایت میزان جذب نور با استفاده از روش اسپکتروفتومتر در طول موج ۵۱۰ nm قرائت شد. تبدیل داده‌های حاصل از جذب به غلظت‌های مختلف کوئرستین^۷ با

^۱ellagitannins

^۲blackberry

1. Randomized Complete Block Design (RCBD)

1. 2,2-diphenylpicrylhydrazyl, Sigma, Aldrich

1. Butylated hydroxytoluene (BHT)

2. Folin Ciocalteu Method

1. Quercetin

رسم منحنی استاندارد کوئرستین انجام شد و داده‌ها به صورت میلی‌گرم کوئرستین در صد گرم وزن خشک (mg/100g DW) بیان شدند.

میزان فلاوون به روش Popova et al. (۲۰۰۴) اندازه‌گیری شد و نتایج به صورت میلی‌گرم در صد گرم وزن خشک (mg/100g DW) بیان گردید. جذب با استفاده از روش اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۲۵ nm قرائت شد. برای رسم منحنی استاندارد نیز از غلظت‌های مختلف کوئرستین استفاده شد.

اندازه‌گیری رنگیزه‌های کاروتنوئید و کلروفیل (a و b و کل) برگ

محتوای کلروفیل a، b و کل و کاروتنوئید برگ‌ها با استفاده از روش دی‌متیل‌سولفوکساید^۱ معرف شده توسط Hiscox and Israelstam (1979) اندازه‌گیری شد. در نهایت با استفاده از روش اسپکتروفتومتر جذب عصاره‌ها در طول موج‌های ۶۴۵، ۶۶۳ و ۴۷۰ نانومتر خوانده شدند. محتوای کلروفیل و کاروتنوئید نمونه‌ها به صورت میلی‌گرم در هر گرم وزن تازه برگ، با استفاده از فرمول‌های ارائه شده توسط Gross (1991) محاسبه و گزارش شد.

رابطه - اندازه‌گیری کلروفیل a

$$\text{Chlorophyll a (mg/g.FW)} = \frac{12.7(A_{663}) - 2.69(A_{645}) \times \text{Volumemade}}{\text{Wt.of the sample}}$$

رابطه - اندازه‌گیری کلروفیل b

$$\text{Chlorophyll b (mg/g.FW)} = \frac{22.9(A_{645}) - 4.68(A_{663}) \times \text{Volumemade}}{\text{Wt.of the sample}}$$

رابطه - اندازه‌گیری کلروفیل کل

$$\text{Total Chlorophyll (mg/g.FW)} = \frac{20.2(A_{645}) + 8.02(A_{663}) \times \text{Volumemade}}{\text{Wt.of the sample}}$$

رابطه - اندازه‌گیری کاروتنوئید

$$\text{Carotenoid (mg/g.FW)} = \frac{1000(A_{470}) - 1.82C_a - 85.02C_b}{198}$$

که در آن C_a مقدار کلروفیل a، C_b مقدار کلروفیل b، و A جذب در طول موج λ (نانومتر) می‌باشد. پس از نمونه‌برداری از صفات مورد بررسی و تهیه فایل داده‌ها، به منظور بررسی نرمال بودن توزیع خطاها؛ کلیه داده‌ها طبق آزمون کولموگوروف - اسمیرنوف^۲ به کمک نرم‌افزار SPSS مورد آزمون نرمالیته قرار گرفتند. همگن بودن واریانس درون تیماری^۱ توسط آزمون لون^۳ مقایسات میانگین با استفاده از آزمون LSD و همچنین تجزیه واریانس توسط نرم‌افزار SAS نسخه 9.4 صورت پذیرفت. برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel 2016 استفاده شد.

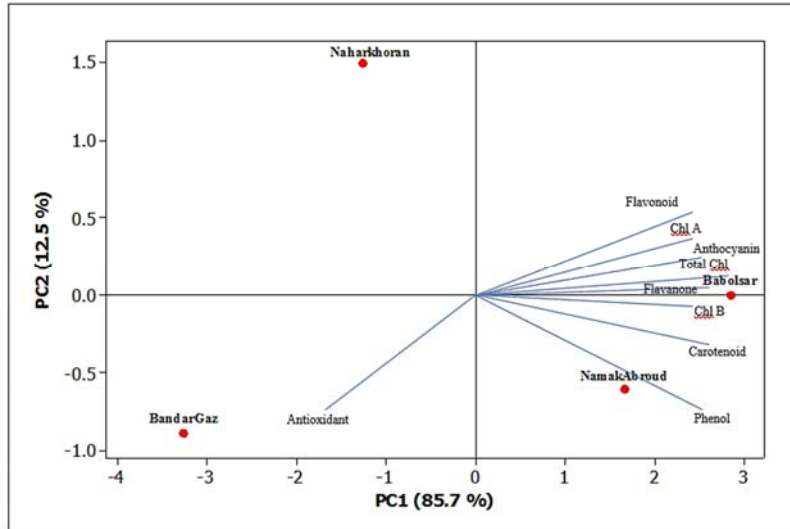
1. Dimethyl sulfoxide (DMSO)
3. Normality Test of Residuals
4. Kolmogorov-Smirnov test
5. homogeneity of variances
6. Levene's Test

نتایج

مطالعات قبلی نشان داده‌اند که انواع توت‌ها منبع خوبی از آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی است (Heinonen et al., 1998). این آنتی‌اکسیدان‌ها شامل ترکیبات فنلی از جمله فلاونوئید و فلاونون است و همچنین آنتوسیانین و کارتنوئیدها (Lin 2000 and Wang, 2003). ترکیبات فنلی در میوه‌ها و سبزیجات ممکن است اثرات مفید با مهار رادیکال‌های آزاد داشته باشند (Cho et al., 2003). بنابراین، ترکیبات فنلی ممکن است به محافظت سلول‌ها در برابر آسیب اکسیداتیو ناشی از رادیکال‌های آزاد (Wada and Ouyang, 2002) کمک کند.

نتایج حاصل از تجزیه واریانس برای میوه گیاه تمشک به ترتیب در جدول ۱ آمده است. بر اساس نتایج حاصل، کلیه صفات اثر سال دارای اختلاف معنی‌داری نبود که بر این اساس می‌توان استدلال نمود که واکنش ژنوتیپ‌های مختلف تمشک در دو سال مورد بررسی تفاوتی نداشته و یکسان عمل کرده‌اند. همچنین همان‌گونه که از نتایج برمی‌آید اثرهای متقابل دو و سه‌جانبه سال با دیگر فاکتورهای مورد بررسی اختلاف معنی‌داری را نشان نداد که نمایانگر یکسان بودن اختلاف بین ژنوتیپ‌ها و همچنین روند تغییر صفات در ماه‌های مورد بررسی در دو سال مختلف بوده است. بر اساس نتایج تجزیه واریانس صفات مختلف به‌طور کلی بین ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه صفات مورد ارزیابی اختلاف معنی‌دار مشاهده شد که این امر نشانگر وجود تنوع ژنتیکی بالا در بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه بود. همچنین از لحاظ اثر ماه نیز برای تمامی صفات اختلاف معنی‌داری مشاهده گردید. این حاکی از تفاوت در میزان ترکیبات فنلی و رنگیزه‌ها در بافت برگ در ماه‌های مختلف بوده است. اثر متقابل ژنوتیپ × ماه در صفات بررسی شده در بافت میوه (جدول ۱) حاکی از وجود اختلاف معنی‌دار در تمام صفات اندازه‌گیری شده بود که عملکرد متفاوت ژنوتیپ‌ها در ماه‌های مختلف را در این صفات نشان داد. در مطالعه‌های قبلی، گزارش شده‌است که میزان محتوای فنل کل در تمشک بستگی به تغییرات فصلی، زمان برداشت، و مدت و نوع نگهداری دارد (Ancosde et al., 2000). Kahkonen et al. (2001) گزارش کردند که محتوای فنل کل از تمشک ارقام مختلف، متفاوت است و ماده خشک، انواع توت‌ها، ژنوتیپ گیاه، دمای محیط، تنش و رشد در مکان‌ها و فصول مختلف نیز بر محتوای فنل کل تأثیرگذار است (Nes, and Skrede, 2012). تنوع در محتوای ترکیبات فنلی و فنل کل ممکن است بیش از ژنوتیپ وابسته به مرحله رشد گیاه باشد که در انگور سیاه، زغال‌اخته، تمشک و توت‌فرنگی در میوه‌ها و برگ‌ها نیز قبلاً گزارش شده‌است.

شکل ۱ نتایج مربوط به تجزیه به مؤلفه‌های اصلی در بافت میوه را نشان می‌دهد. بر اساس این نتایج ژنوتیپ نهارخوران در گروه دوم، ژنوتیپ بندرگز در گروه سوم، ژنوتیپ نمک‌آبرود در گروه چهارم و ژنوتیپ بابلسر به‌صورت بینابینی در گروه اول و چهارم قرار گرفته‌اند. در نتیجه ژنوتیپ بندرگز بیشتر تغییرات مربوط به آنتی‌اکسیدان، ژنوتیپ نمک‌آبرود تغییرات مربوط به کاروتنوئید، کلروفیل b و فنل را در بافت میوه نشان می‌دهد. به‌طور کلی با توجه به حالت خاص قرارگیری ژنوتیپ بابلسر و همچنین بر اساس تغییرات مربوط به صفت فلاونون و قرار خط مربوط به این صفت در این قسمت لذا ژنوتیپ بابلسر بیشتر نشان دهنده تغییرات مربوط به فلاونون در بافت میوه می‌باشد.

شکل ۱- پراکنش ژنوتیپ‌های مورد مطالعه تمشک بر اساس نمودار بای‌پلات حاصل از دو مؤلفه‌ی اصلی PC1, PC2 در بافت میوه

نتیجه‌گیری کلی

علاوه بر زمان نمونه‌برداری و زمان برداشت و مرحله رسیدگی، در نتیجه تنوع در شرایط زیست‌محیطی، به‌عنوان مثال، دمای روز و شب، بارش، شدت تابش در فصول و ماه‌های مختلف، طول روز، درجه حرارت، رطوبت، حاصلخیزی خاک و آبیاری باشد (Nurmi et al., 1996; Thomas et al., 2006).

Table3. Analysis of variance of different biochemical and physiological traits of blackberry genotypes in fruit tissue

SOV	DF	Mean-square								
		Antioxidant	Phenol	Flavonoid	Anthocyanin	Flavanone	Chl A	Chl B	Car	Total Chl
Year	1	0.05 ^{n.s}	1.03 ^{n.s}	0.0099 ^{n.s}	0.001 ^{n.s}	0.01 ^{n.s}	1.01-E8 ^{n.s}	9.0-E8 ^{n.s}	4.4-E4 ^{n.s}	1.5-E7 ^{n.s}
Error	6	1.30	493.97	5102.13	2.45	0.06	1.01-E8	2.0-E8	0.0090	5.0-E8
Genotype	3	60.67**	16711.68**	56515.45**	5617.90**	532.01**	4.2-E5**	1.7-E5**	6.7148**	1.1-E4**
Month	2	1541.22**	62521.09**	275989.48**	254359.12**	18282.96**	9.5-E5**	3.7-E4**	53.81**	0.0025**
Genotype*Month	6	24.06**	5511.71**	21100.54**	2226.44**	57.35**	8.2-E6**	1.1-E6**	3.38**	8.6-E6**
Year*Genotype	3	0.07 ^{n.s}	0.61 ^{n.s}	0.038 ^{n.s}	0.039 ^{n.s}	0.02 ^{n.s}	2.3-E5 ^{n.s}	1.07-E8 ^{n.s}	5.3-E4 ^{n.s}	1.03-E8 ^{n.s}
Year*Month	2	0.02 ^{n.s}	0.72 ^{n.s}	0.0074 ^{n.s}	0.050 ^{n.s}	0.037 ^{n.s}	2.8-E5 ^{n.s}	1.03-E8 ^{n.s}	3.3-E4 ^{n.s}	1.03-E8 ^{n.s}
Year*Genotype*Month	6	0.03 ^{n.s}	1.09 ^{n.s}	0.0067 ^{n.s}	0.047 ^{n.s}	0.041 ^{n.s}	6.3-E4 ^{n.s}	1.06-E7 ^{n.s}	6.2-E4 ^{n.s}	1.07-E8 ^{n.s}
Error	66	0.77	490.13	6072.78	0.78	0.55	5.05-E8	6.0-E8	0.0059	1.04-E7
CV (%)	-	1.60	7.46	11.41	0.50	1.63	2.45	4.04	5.62	2.02

^{n.s} and ** represent non-significant and significant at level 1%, respectively.

منابع.

- Cho, M. J.; Howard, L. R.; Prior, R. L.; Clark, J. R.** Flavonoid glycosides and antioxidant capacity of various blackberry and red grape genotypes determined by high-performance liquid chromatography/mass spectrometry. *J. Sci. Food Agric.* 2004, 84, 1771–1782.
- Clark, J.R. and Finn, C.E.** 2007. Blackberry Breeding and Genetics. *Fruit, Vegetable and Cereal Science and Biotechnology* 5(special issue 1):27-43.
- Connor, A. M.; Luby, J. J.; Tong, C. B. S.; Finn, C. E.; Hancock, J. F.** Genotypic and environmental variation in antioxidant activity, total phenolic content and anthocyanin content among blueberry cultivars. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 2002, 127, in press.
- Dai, J.; Patel, J. D.; Mumper, R. J.** Characterization of blackberry extract and its antiproliferative and anti-inflammatory properties. *J. Med. Food* 2007, 10, 258–265.
- Gross, J. (1991).** Pigments in vegetables: chlorophylls and carotenoids Van Nostrand Reinhold. *New York.* 351 p.
- Hashemi, M. B., Niakousari, M., & Saharkhiz, M. J. (2011).** Antioxidant activity of *Satureja bachtiarica* Bunge essential oil in rapeseed oil irradiated with UV rays. *European Journal of Lipid Science and Technology*, 113(9), 1132-1137.
- Heinonen, I.M., Meyer, A.S., Frankel, E.N., 1998.** Antioxidant activity of berry phenolics on human low-density lipoprotein and liposome oxidation. *J. Agric. Food Chem.* 46, 4107–4112.
- Hiscox, J. T., & Israelstam, G. F. (1979).** A method for the extraction of chlorophyll from leaf tissue without maceration. *Canadian journal of botany*, 57(12), 1332-1334.
- Kaume Lydia, R.** Howard Luke and Devareddy Latha, The Blackberry Fruit: A Review on Its Composition and Chemistry, Metabolism and Bioavailability, and Health Benefits, *J. Agric. Food Chem.* 2012, 60, 5716–5727
- Khatamsaz, M. 1992.** Flora of Iran (family Rosaceae). Res. Inst. For. Rangelands Press 6:274-315.
- Lillo, C., Lea, U. S., & Ruoff, P. (2008).** Nutrient depletion as a key factor for manipulating gene expression and product formation in different branches of the flavonoid pathway. *Plant, Cell & Environment*, 31, 587e601
- Menichini, F., Tundis, R., Bonesi, M., Loizzo, M. R., Conforti, F., Statti, G., Di Cindi, B., Houghton, P.J., & Menichini, F. (2009).** The influence of fruit ripening on the phytochemical content and biological activity of *Capsicum chinense* Jacq. cv Habanero. *Food Chemistry*, 114(2), 553-560.
- Nigel D, Brennan R, Finn C, Howard VD. 2000.** Antioxidant properties of domesticated and wild *Rubus* species. *J Sci Food Agric* 80:1307–13.
- Oke, F., Aslim, B., Ozturk, S., & Altundag, S. (2009).** Essential oil composition, antimicrobial and antioxidant activities of *Satureja cuneifolia* Ten. *Food Chemistry*, 112(4), 874-879.
- Popova, M., Bankova, V., Butovska, D., Petkov, V., Nikolova-Damyanova, B., Sabatini, A. G., Marcazzan, G.L., & Bogdanov, S. (2004).** Validated methods for the quantification of biologically active constituents of poplar-type propolis. *Phytochemical analysis*, 15(4), 235-240.
- Thomasset, S.; Berry, D. P.; Cai, H.; West, K.; Marczylo, T. H.; Marsden, D.; Brown, K.; Dennison, A.; Garcea, G.; Miller, A.** Pilot study of oral anthocyanins for colorectal cancer chemoprevention. *Cancer Prev. Res.* 2009, 2, 625–633.
- Wada, L., Ou, B., 2002.** Antioxidant activity and phenolic content of Oregon caneberries. *J. Agric. Food Chem.* 50, 3495–3500.
- Wojdylo, A., Oszmiański, J., & Czemerys, R. (2007).** Antioxidant activity and phenolic compounds in 32 selected herbs. *Food chemistry*, 105(3), 940-949.
- Zhao, Y. 2007.** Berry Fruit: Value-Added Products for Health Promotion. CRC Press. New York. USA. 430p.
- Zheng W, Wang SY. 2003.** Oxygen radical absorbing capacity of phenolics in blueberries, cranberries, chokeberries, and lingonberries. *J Agric Food Chem* 51:502–9.

Antioxidant Capacity of 4 Genotypes of Blackberry (*Rubus sanctus*.) Produced in Different Ripe Stage of Fruit

Zahra Shams*, Saeed Eshghei, E.A Tafazoli, Ali Ghareghani

¹Department of Horticultural Science, Faculty of Agriculture, Shiraz University, Shiraz, Iran

*Corresponding author: zahrashams1987@gmail.com

Abstract

A range of blackberry genotypes harvested in different seasons and regions in Shiraz University were collected to determine their antioxidant capacity using DPPH. Total phenols, flavonon, flavonoid and total anthocyanins, and carotenoid and chlorophyll as well as the correlation between all these parameters, were determined for all treatments. Total phenol ranged from 229mg/100 g dry weight in October from Naharkhoran genotype, to 350.532 mg/100 dry weight in Aguste from Babolsar genotype. The highest concentration of flavenon and flavenoid were recorded for 'Babolsar' from Aguste and relatively low flavenon and flavenoid levels were recorded for all June treatments. Wild blackberry from Babolsar and NamakAbroud in Aguste exhibited the highest values for DPPH, total anthocyanin content. Different genotype grown in the same region/season consistently showed differences in antioxidant capacity. There was little effect of harvest season on phenolic levels. We conclude that levels of total antioxidant capacity, and polyphenols mainly depended on the genotype and not on the climate or the season. DPPH and flavenoid content were both highly correlated with each other, and with total phenols and anthocyanin content.

Keywords: Antioxidant Capacity, Anthocyanins, Total Phenols, Genotypes, Blackberry